

ELS GUAITES FORESTALS, POSATS EN QÜESTIÓ

PUNTS DE GUAITA A LES TERRES DE L'EBRE	COMARCA
Creu de Santos (Tivenys, Serra de Cardó-Boix)	Baix Ebre
El Negrell (la Sénia, Ports de Tortosa-Beseit)	Montsià
Serra de Pàndols	Terra Alta
Tossal d'Engrelló (Ports de Tortosa-Beseit)	Baix Ebre / T. Alta
Mont Caro (Ports de Tortosa-Beseit)	Baix Ebre
Llaberia (Tivissa, Serra de Llaberia)	Ribera d'Ebre
Ermita de Berrús (Ribera-roja d'Ebre)	Ribera d'Ebre
Cerro Gordo (Ulldecona, Serreta de Godall)	Montsià
La Serra-Caseres (Caseres)	Terra Alta

cions no complixen amb els requisits de prevenció de riscos laborals. Els guaites responen que si no tenen millors condicions és perquè el govern no hi ha invertit i neguen en tot cas que estes condicions siguin les que recull l'informe. "Els informes que s'han fet sobre l'estat dels nostres punts de vigilància, pels errors i fal·sedats que contenen, s'han realitzat amb l'objectiu d'extingir el col·lectiu", acusen el govern.

Assumixen que la proposta d'Interior suposa "l'eliminació" del cos de guaites. Han avisat que no es quedaran de braços plegats i, de fet, dimarts passat es van concentrar al carrer Diputació de Barcelona per a pressionar el govern, que en una reunió va confirmar a les clares la decisió als representants sindicals.

GREUGE PER A LES ZONES DESPOBLADES Actualment a Catalunya hi ha 48 punts de guaita, segons fonts oficials del cos de Bombers. Gairebé un 20%, fins a 9, són a les Terres de l'Ebre. N'hi ha tres als Ports de Tortosa-Beseit. Joan Huguet lamenta que a la Catalunya més poblada, "la Diputació de Barcelona està incrementant la dotació de punts de guaita, i en canvi les zones més despoblades de Catalunya, com les Terres de l'Ebre o les muntanyes de Prades, quedaran sense vigilància".

La Direcció General de Prevenció està des de l'estiu del 2018 en mans de Manuel Pardo, que és qui signa l'informe que posa en qüestió

els guaites forestals i que està datat el 3 de febrer. Els guaites, al seu torn, estan elaborant un estudi propi per a desmentir les xifres que fa valer l'executiu. Enric Vernedas, portaveu del col·lectiu de guaites, defensava a l'Agència Catalana de Notícies que des dels anys 90 fan la seva feina de manera "impecable" i assegura que les càmeres o els avisos ciutadans "l'informe del govern constata que la ciutadania porta a sobre telèfons mòbils que els permeten avisar ràpidament al 112: "no podran donar la informació precisa i professional" que donen els guaites. "A més a més, per exemple als Ports hi ha massa zones sense cobertura per a confiar en els avisos de la gent amb el mòbil", assenyala Valdivieso, que reclama equilibri territorial: "A Barcelona es prenen decisions sense adonar-se'n que tenim un terreny que necessita torres de guaita". "Algú ha pensat que millor fer canvis i que sobrem, però és per desconeixement", afegix.

La instal·lació de les càmeres garantirà, segons el departament, un camp de visió de 360 graus, si bé els guaites matisen que cadascun d'ells controla i interpreta centenars de milers d'hectàrees per persona i afegixen que "algú haurà de controlar, vigilar i fer el manteniment de les càmeres". Això potser podria obrir una porta a la recol·lecció laboral dels guaites, atenent que els que tenen contractes fixos discontinus -la majoria- haurien de ser reubicats per l'Administració. ■

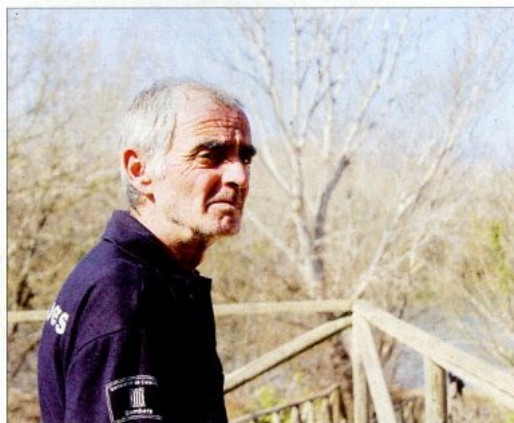
Solitud i rutina com a eines de control

El guaita Alfredo Valdivieso, que fa guàrdies al Montsià, explica la seua experiència i reclama que el que caldria és augmentar el període de vigilància

Terres de l'Ebre. Ò.M.J.

Alfredo Valdivieso té 58 anys, viu a la Sénia i fa de guaita forestal des de fa 10 anys a les Terres de l'Ebre. Els darrers estius ha desenvolupat esta faena al punt de Cerro Gordo, a la Serreta de Godall, al terme municipal d'Ulldecona. Des d'allà controla, a grans trets, el vessant marítim dels Ports de Beseit. Abans ja havia format part dels anomenats Grups d'Intervenció Immediata contra incendis forestals. Explica que els guaites estan vinculats al Departament d'Interior durant tres mesos anuals a través -majoritàriament- d'un contracte fix discontinu, tot i que contraposa que altres comunitats autònomes allarguen fins a sis mesos com a mínim el temps de vigilància del camp a través de persones i alerta que el 15 de setembre, quan ells marxen cap a casa, és quan el bosc acumula més sequedat i estrès hídric. "I la radiació solar cada vegada és més forta", afegix. Valdivieso posa com a exemple que a Fredes, dependent de la Generalitat Valenciana, hi ha un guaita forestal tot l'any, "perquè entenen que localitzar un llamp que ha caigut" és molt important a nivell preventiu, i més en una zona "on a cada tronada en cauen, de llamps".

També revela que els guaites reben una formació tècnica bàsica, sobre cartografia, ús de binoculars o comunicació per ràdio, tot i que ell també té formació específica en extinció. Cobren un sou d'entre 1.100 i 1.200 hores mensuals en funció de l'antiguitat, per estar 10 hores diàries en solitari a la mun-

Alfredo Valdivieso en una imatge presa a Tortosa esta setmana. / NÚRIA CARO

tanya vigilant el territori.

Cada dos guaites -a Catalunya hi ha una plantilla màxima de 96- cobrixen un punt de vigilància amb el següent règim de torns: dos dies de treball, tres de festa i dos de treball i a la setmana següent, dos dies de festa, tres de treball i dos de festa. L'horari de vigilància, segons Bombers, és de dos quarts d'11 del matí a les 20 h del vespre.

A ningú se li escapa que es tracta d'una faena extraordinàriament monòtona, que requereix d'un caràcter compatible amb la solitud i d'una rutina irrenunciable: "Som gent acostumada a este tipus de faena, a qui no importa passar hores tots sols tranquil·lament. Podem dedicar-nos a llegir o a fer una altra activitat, però sabem que cada cinc o deu minuts hem de tenir la constància de donar una ullada completa. Podem fer altres coses,

però el cap està sempre pendent de la vigilància", explica Valdivieso, que admet que no poden estar tot el dia mirant punts fixos i també aprofita per a fer gimnàstica o preparar el menjar.

Sobre les condicions dels punts de guaita, explica que en la majoria no hi ha WC ni acostuma a haver-hi llum ni aigua corrent, però considera que això no és cap impediment pel que fa a condicions laborals, encara que "socialment" pugui semblar "estrany", per a continuar fent la seua faena. En general nega que les casetes dels punts de guaita estiguin malament. "La caseta [de Cerro Gordo] és petita, però està bé, amb una taula i una cadira en condicions. Hi estic bé", assegura. D'octubre a maig, Valdivieso fa altres treballs, de paleta o de moliner d'oli entre d'altres. ■